

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **S. I.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem, sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. června 2021 č. j. MV-90087-3/OAM-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. srpna 2021 č. j. 60 Az 34/2021 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím označeným v návěti žalovaný zastavil řízení o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu (v pořadí třetí) podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti. Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost.

[3] Kasační stížnost není přípustná.

[4] Podle § 32 odst. 7 písm. a) zákona o azylu je nepřipustná kasační stížnost *v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*. Toto ustanovení bylo do zákona o azylu vloženo zákonem č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností ode dne 2. srpna 2021.

[5] Podle přechodného ustanovení v čl. IV zákona č. 274/2021 Sb. se řízení podle zákona o azylu a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona o azylu zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona o azylu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

[6] Řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zahájeno dne 10. září 2021, tedy až po nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb. Toto řízení nelze pojímat jako pokračování řízení o žalobě (které bylo zahájeno dne 22. června 2021), neboť to skončilo v okamžiku nabytí právní moci rozsudku krajského soudu (kasační stížnost proti tomuto rozsudku nemá odkladný účinek – srov. § 11a odst. 3 *in fine* a § 32 odst. 5 zákona o azylu), tj. dne 9. září 2021, taktéž po nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb.

[7] V tomto řízení se tedy uplatní výše citovaný § 32 odst. 7 zákona o azylu, podle kterého není kasační stížnost přípustná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[8] Na tento závěr nemá vliv ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost. Její nepřípustnost je dána zákonem, a nemůže ji proto založit „pouhé“ nesprávné poučení krajského soudu (viz usnesení č. j. 3 Ads 37/2004 - 36 ze dne 25. listopadu 2004).

[9] Zbývá dodat, že soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť odmítnutím kasační stížnosti se stal tento návrh bezpředmětným; nadto je-li kasační stížnost nepřípustná, je nepřípustná od počátku, a není proto ani prostor pro úvahy, že by nepřípustné kasační stížnosti měl být odkladný účinek přiznán.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu